

Redactat de **NICU STEJEREL.**

Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.

Toate manuscriptele să se trimită la adresa aceasta.

Cucu despre alegerea din Lugos.

Cîntă cucu dea rîndul,
Și ne spune săracul,
Cum s'au purtat Românii,
In ziua alegerii;
Că s'au purtat foarte rău,
De i-ar bate Dumnezeu
Pe toții pe aceia,
Cari și-au lăsat nația,
Cîntă cucu din Carpați
Și cîntă la renegați,
Și el le cîntă la toți
Dar mai întîi la preoți.
Și le zice cucu așa:
Ca să-i bată precesta,
Pe acei preoți rătăciți,
Cari pentru cinci florinți
De ocară s'au făcut,
Dreptul sfînt și l'au vîndut.
Voi preoți, voi hotentotți
Fireați a-lui scaraoțchi,
Ne mîncarăți omenia
Mîncavar pe voi pustial
Că votarăți cu streinul,
Mîncavar pe voi veninul!
Vai săracă sfîntă sfită
Pentru cine ești croită,
Să te poarte 'n biserică
O ființă netrebnică.

Și zice cucu mereu,
Să-i bată Dumnezeu
Pe acești popi dela sate
Cari fac astfel de păcate.
In ziua alegerii,
Tare bine îmi veni
Ca să-i văd cu ai mei ochi
Pe acești prăpădiți de popi
Cînd se duceau la votare
Că se duceau cu paș mare
Și se duceau voinicii
Chiar naintea muzicii;
Și să duceau dumnealor
La umbra steagurilor,
Erau popi încinși cu brîne
Și nu le era rușine.
Și i-am văzut și eu baș
Pe barbă cu papricaș.
Pe-acești popi pe-acești mągari.
Hai să-i scoatem din altar,
Să-i trimitem noi la sapă
Că nu-s buni de altă treabă.
Și cucu de atîta scîrbă
Își caută loc să se ascundă
Că fiind tare ostenit
Pe popi i-au afurisit.
Și cu ei a isprăvit.
Și s'a dat la odihnit.
Și-n fire cînd își veni
Incepu cu dascălik
Cîntă cucu pe uli.

Voi dascăli voi prăpădiți,
 Așa iubiți poporul
 Care vă dă creștarul,
 Cu sudoare cîștigat
 Să-l dea la un renegat?
 Batămivă precista
 Așa vă iubiți legea?
 Imi fu dat atunci și mie
 În ziua alegerii
 Văzui pe toți dascălii:
 În ziua de întii Iunie
 Mîncînd nene papricaș
 Și jucînd veseli ciardaș.
 Jucau bieții dascălii
 De le pocniau cioarecii.
 Dar cum dracu n'or juca,
 Căci chiar banda le zicea
 Și banda le zicea bine
 Chiar »Deșteaptă-te Române«.
 Dar cum drac s'or deștepta,
 Că nu-i gata răchia
 Pînă răchie mai este
 Nu voiesc să se deștepte.
 Cînd auziau muzica
 Incepeau ei a urla
 De Lugoșu răsuna.
 Se mirau toți oamenii
 Cum fac chiar ca și porcii
 Cînd îi taie oamenii.
 Ba și dracu se mira
 Și se gîndea că o săi ea.
 Iar cucu din pom grăia:
 Grăbește drace de ia.
 Că am gătat hîrtia
 Nu mai am unde scria.
 Căci cucu ședea ascuns
 Și luase toate înscris,
 Ca să poată să ne spună
 Despre ei vre-o veste bună.
 Dar cucu așa ne spune
 Cum lis faptele de bune.
 Cucu acu vile-o spus
 Și mai departe s'o dus.
 Și se pune pe stobor
 Să se uite la popor.
 Și văzînd el poporul
 I se opri și cîntul
 De năcaz, că ce vedea
 El atuncia că sbura.
 Sbură drept într'un cires

Și începui către chineji:
 Voi chineji, voi prăpădiți
 Fireați fi afurisiți,
 D'apoi voi nu viș români
 De dați votul în străini?
 Și pe voi, precum văd eu,
 Iar v'o bătut Dumnezeu!
 Că pentru draga chinezie
 Vîndurăți dragă nație.
 Dar știți ce mi-ar fi drag mie?
 Să vă văd într'o funie
 Și mi-ar mai fi mie drag
 Să vă văd pe toți în ștreang.
 Că de alta nu sînteți buni
 Voi nimernici și nebuni,
 Și acum o fi destul
 Pentru cucu săracul!

Puiul Cucului.

Cucu la Begheiu.

Frunzuță verde de tei
 Cîntă Cucu pe Begheiu,
 Frunză verdea leuștean,
 Cîntă-n comuna Jupani
 Tot a jale supărat
 Despre ce s'a întîmplat
 Cînd s'a ales deputat,
 Unde a fost candidat
 Doctor Ștefan Petrovici
 Prea iubit de mari și mici,
 În cercul Lugoșului
 Ce-i fruntea Bănatului.
 În această luptă mare,
 Ce-a purtat-o fie-care
 Român bun și de omenie,
 Cum toți s'ar cădea să fie,
 Niște cloțe (cloșcă) s'au aflat
 Ce ouăle le-or stricat,
 Penele și le-or sburlit
 Și ouăle le-or clocit.
 Aste cloțe blăstămate
 Sînt dascălii de pe sate

Hora țăranilor.

— Din Eșelnița. —

Deafeci mîndră, că ești mîndră,
Că ți-s pangenii pe grindă;
Deafeci mîndră ești frumoasă,
Că casa ți gunoioasă.

Cîte mîndre avutam eu,
Aș fi un solgăbirău;
Dar pe cîte le-am lăsat
Să le strîngi ai face un sat.

Joacă mîndro, nu te da,
Că cămașa nu-i a ta,
Joacă numai tot nainte,
Că 'n gură n'ai nici un dinte.

Ce făcui și ce lucrui.
Tinerel mă însurai.
Mă 'nsurai, luai muiere,
Luai soacră mumei mele!

— Din Rodna vechie. —

Frunză verde și una,
Spune, bade, maică-ta,
Că de s'ar și măcina
In moară ca făina,
Noi de om fi dragi, ne-om lua,
Iar de nu, ne vom lăsa.
Cînd maică-ta seamănă
Strat de mac în vîrf de ac;
De o vedea, că macul crește,
De lăsat trăgă nădejde.
De o vedea, că macul sacă,
Facă bine să mai tacă.

Mă uitai din deal pe luncă.
Toate plugurile umblă.
Num-a meu îmi șade rău,
Că ferele-s la birău,
Potingu-i la făgădău.
Ferele-s pentru porție,

Potingu pentru beție,
Grapa pentru datorie.
Stau pe loc și-mi fac de lege,
Că la toamnă ce-oi culege?
Strînge oi ce-am sămănat,
Or m'oi uita cu bănat
La cela ce a lucrat.

Cine trece pe sub sat?
Trece badea fermecat.
Două fete din cel sat:
Cu tina dela fîntînă,
Să nu mai aibă hodină,
Cu o floare de cicoare,
Să se uște pe picioare.

Pe margina de ogor
Merge badea plin de dor,
Cu mîna grîu sămănînd
Și din gură-așa cîntînd:
Să te faci grîule nalt,
Să stai drept la secerat,
Ca mîndra la sărutat.
Nalt în pai, la spic mănos,
Cași lelea de frumos.

Culese de: S. Murășanu inv.

Decît cu urîta-n casă,
Mai bine cu boala-n oasă;
Boala nu ține cu luna
Dar urîta cîtu-i lumea!

Nevasta care-i nevastă
Slobodă-i să se iubească,
Și cu mine și cu altu
Numai să n'afle bărbatu.

Frunză verde de pe lunci
Năcăjitu-i omu-atunci
Cînd își dă boii pe junci,
Și fetele după slugi!

De-aș trăi cît aș trăi
Fată mare n'aș iubi
Aș iubi o copiliță
Să am mai lung timp drăguță.

Frunză verde lemn sucit
Cine drac a auzit
Nevastă cu ibovnic
Și fată cu copil mic!

Mîndra mea se laudă
Că nu-i gură ca la ea,
Dar mai este la neveste
Numai nu să povestește!

Tună Doamne și trăsnește
Tună-n cine despărțește
Dragostea dulce curată
Între fecior și o fată!

Rele vremi am ajuns nene,
Că fetele toate-s doamne
Cu peptare din barșoane;
Părinții le mor de foame!

Mărită-te horholină
Nu mai sta fată bătrînă,
Că și dracu s'a-nsurat
Dar tu nu te-ai măritat!

Harnică-i muerea mea,
Harnică dracul s'o ia;
Că-ntr'o lună toarce-o lână
Dar mînc-un coș de făină
Și-o jumate de slănină!

Mîndr'o vai frumoasă ești
Colea, cînd te rumenești,
Iar cînd ești nerumenită,
Ești ca dracul de urită.

Frunză verde de sălcută
Dară fata cea micuță,
Ia să fură pe la șură
Și mă satură de gură!

Frunză verde lemn domnesc
Țucui gura cui gîndesc,
Țucui ochii cui doresc.
O frumoasă floricea
O doresc să fie a mea.
Floriceana-i o fetiță
Țucui ochii și o guriță!

Poșta Cucului.

N. O. Tirnavița. — Publicăm bu-
curos. Așteptăm poveștile. Dar să fie
culese din gura poporului, nu luate de
prin alte cărți....